

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 12 juni 2017 uitspraak gedaan op het beroep van

-----, verder: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 4 april 2017 van **de examencommissie iBMG**, hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft op 10 april 2017 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 19 april 2017.

Op 21 april 2017 heeft het college het beroepschrift in afschrift toegezonden aan verweerder, met het verzoek om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is en het resultaat van deze poging uiterlijk 12 mei 2017 schriftelijk mee te delen aan het college. Er heeft op 9 mei 2017 een schikkingsgesprek plaatsgevonden. Verweerder heeft geen aanknopingspunten geconstateerd om een minnelijke schikking te treffen. Op 12 mei 2017 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 12 juni 2017. Appellant is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door en, respectievelijk voorzitter en secretaris van de examencommissie iBMG.

II. Motivering

1. Appellant heeft in het kader van zijn masteropleiding zorgmanagement een thesisplan ingeleverd dat met een NO-PASS is beoordeeld door de leescommissie. Appellant is – kort samengevat – van mening dat er zowel taalkundig als inhoudelijk een verschil is tussen de gehanteerde en de gepubliceerde criteria voor het schrijven van het thesisplan. Het voorgaande zou volgens appellant ook zijn bevestigd door de vakcoördinator in het e-mailbericht van 20 maart 2017. Doordat de criteria onvoldoende transparant zouden zijn zou volgens appellant inter-beoordelaarsvaliditeit tussen begeleider en leescommissie niet geborgd zijn. Appellant licht toe dat op 24 maart 2017 een aantal thesisplannen herbeoordeeld zijn en alsnog met een PASS zijn beoordeeld. Het thesisplan van appellant werd echter niet met een PASS beoordeeld.

Appellante stelt onevenredig te worden getroffen door het bestreden besluit, nu alle eerdere examenonderdelen met goed gevolg zijn afgerond en hij niet vooruit kan; appellant loopt een half jaar studievertraging op en het bestreden besluit heeft ook financieel nadelige gevolgen. Daarnaast zou het bestreden besluit nadelige gevolgen hebben voor zijn vaste aanstelling als docent in het Hoger Beroepsonderwijs. Appellant verzoekt om alsnog versneld aan een nieuw thesisplan te mogen werken zodat hij de nadelige materiële en immateriële gevolgen zoveel mogelijk kan beperken.

2. Verweerder is – kort samengevat – van mening dat de procedure omtrent de beoordeling van het thesisplan goed is verlopen en ziet derhalve geen aanleiding voor het toekennen van een extra inlevermoment. Verweerder voert aan dat het thesisplan wordt beoordeeld aan de hand van drie standaarden die vooraf kenbaar zijn gemaakt. Deze drie standaarden zijn vervolgens in het beoordelingsformulier vertaald naar een zevental vragen; anders dan door appellant is betoogd worden er dus geen andere criteria gehanteerd maar hanteren de examinatoren dezelfde criteria die exact dezelfde zaken toetsen. Nadat het werk van appellant tweemaal met een NO PASS is beoordeeld door de leescommissie, is het werk van appellant door een derde examiner herbeoordeeld om eventuele onduidelijkheden in de beoordeling weg te nemen. Het werk van appellant werd wederom beoordeeld met een NO PASS.

Met betrekking tot de inter-beoordelaarsvaliditeit tussen begeleider en de leescommissie voert verweerder aan dat de eindbeoordeling wordt gedaan door de leescommissie. De leescommissie kan op meer objectieve wijze dan de begeleider beoordelen of het werk van appellant aan de gestelde normen voldoet. Appellant is bekend met deze procedure. Verweerder voert aan dat de begeleider

gedurende de gehele begeleiding heeft laten weten dat de kwaliteit van het ingeleverde werk te wensen overliet en dat de kans op een NO PASS reëel was. Ter zitting licht verweerder toe dat de begeleider het thesisplan toch met een PASS heeft beoordeeld omdat hij de keuze om het werk met een NO PASS te beoordelen niet alleen wilde maken.

Verweerder betoogt dat de omstandigheden waar appellant zich op beroept niet neerkomen op overmacht in de zin van het OER en daarom geen aanleiding ziet voor het toekennen voor een extra tentamenkans.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college ziet zich voor de vraag geplaatst of verweerder het verzoek van appellant in redelijkheid heeft kunnen afwijzen. Die vraag beantwoordt het college bevestigend.

De door appellant aangevoerde redenen waarom hem nog een extra inlevermoment, dan wel een voorlopige PASS voor zijn thesisplan zou moeten worden toegestaan hebben het college niet overtuigd. Het thesisplan van appellant is meermalen beoordeeld in lijn met de bepalingen in het Onderwijs- en Examenreglement van de opleiding. Dat er verschillende criteria zouden zijn gehanteerd volgt het college niet; naar het oordeel van het college zijn de zeven vragen in het beoordelingsformulier te herleiden naar de drie gehanteerde standaarden.

Dat het verzoek van appellant onzorgvuldig zou zijn behandeld is het college niet gebleken. Het college realiseert zich de mogelijke gevolgen van het bestreden besluit voor de vaste aanstelling van appellant. Ook daarin ligt geen reden het besluit te vernietigen, omdat verweerder terecht de kwaliteit van de opleiding als geheel en van de afsluitende thesis heeft te waarborgen en dat belang zwaarder heeft te wegen dan dat van appellant. Ook anderszins zijn het college geen feiten of omstandigheden gebleken die ertoe zouden moeten leiden dat het bestreden besluit om die reden niet in stand zou kunnen blijven.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.